

Z A K O N

O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I BOSNE I HERCEGOVINE O IZMENAMA I DOPUNAMA UGOVORA IZMEĐU SRBIJE I CRNE GORE I BOSNE I HERCEGOVINE O PRAVNOJ POMOĆI U GRAĐANSKIM I KRIVIČNIM STVARIMA

Član 1.

Potvrđuje se Ugovor između Republike Srbije i Bosne i Hercegovine o izmenama i dopunama Ugovora između Srbije i Crne Gore i Bosne i Hercegovine o pravnoj pomoći u građanskim i krivičnim stvarima, sačinjen u Beogradu 26. februara 2010. godine, u originalu na srpskom jeziku i službenim jezicima u Bosni i Hercegovini - bosanskom jeziku, srpskom jeziku i hrvatskom jeziku.

Član 2.

Tekst Ugovora u originalu na srpskom jeziku glasi:

U G O V O R

između Republike Srbije i Bosne i Hercegovine o izmenama i dopunama Ugovora između Srbije i Crne Gore i Bosne i Hercegovine o pravnoj pomoći u građanskim i krivičnim stvarima

Republika Srbija i Bosna i Hercegovina, u želji da saradnja između dve države dalje jača i da uzajamni pravni saobraćaj bude još efikasniji, odlučile su da se izmeni i dopuni Ugovor između Srbije i Crne Gore i Bosne i Hercegovine o pravnoj pomoći u građanskim i krivičnim stvarima sačinjen u Sarajevu 24. februara 2005. godine i u tom cilju dogovorile se:

Član 1.

U Ugovoru između Srbije i Crne Gore i Bosne i Hercegovine o pravnoj pomoći u građanskim i krivičnim stvarima, u nazivu Ugovora reči: „Srbije i Crne Gore” zamenjuju se rečima: „Republike Srbije”, a u preambuli Ugovora reči: „Srbija i Crna Gora” zamenjuju se rečima: „Republika Srbija.”

Član 2.

Član 4. Ugovora menja se i glasi:

„Član 4.

(1) Radi pružanja pravne pomoći, prema ovom ugovoru, sudovi i drugi nadležni organi država ugovornica međusobno komuniciraju preko svojih nadležnih organa, i to:

- 1) za Republiku Srbiju – preko Ministarstva pravde Republike Srbije;
- 2) za Bosnu i Hercegovinu – preko Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine.

(2) Izuzetno od stava 1. ovog člana, radi pružanja pravne pomoći u upravnim stvarima, kao i kod dostavljanja poziva za ostavinsku raspravu ili uzimanje nasledničke izjave u ostavinskom postupku, sudovi i drugi nadležni organi jedne države ugovornice mogu neposredno da komuniciraju sa sudovima, drugim nadležnim organima i strankama u drugoj državi ugovornici.

(3) Odredba stava 1. ovog člana ne isključuje komuniciranje diplomatskim, odnosno konzularnim putem, ako za to postoje opravdani razlozi.

(4) U hitnim slučajevima, u krivičnim stvarima, sudovi i drugi nadležni organi država ugovornica mogu komunicirati i preko Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL).

(5) U slučajevima iz stava 4. ovog člana, sudovi i drugi nadležni organi država ugovornica obavezni su da primerak zamolnice u krivičnim stvarima dostave ministarstvu pravde. ”

Član 3.

Član 15. menja se i glasi:

„Član 15.

Ministarstvo pravde Republike Srbije i Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine davaće, na zahtev, jedno drugom tekst propisa koji važe ili su važili na

teritoriji njihove države, a po potrebi i obaveštenja o određenim pravnim pitanjima u vezi sa materijom koja je predmet Ugovora. ”

Član 4.

U članu 23. dodaje se novi stav 2. koji glasi:

„(2) Za upis činjenice razvoda braka u matične knjige, na osnovu pravosnažne sudske odluke nije potrebno da se sprovede postupak priznanja predviđen članom 30. Ugovora. ”

Dosadašnji st. 2. i 3. postaju st. 3. i 4.

Član 5.

U članu 26. stav 2. Ugovora menja se i glasi:

„(2) Sudskom odlukom u smislu stava 1. ovog člana smatra se i poravnanje zaključeno pred sudom, kao i odluka drugog organa koja je u državi u kojoj je doneta izjednačena sa sudskom odlukom, odnosno sudskim poravnanjem, ako se njom regulišu odnosi u statusnim, porodičnim i imovinsko-pravnim odnosima sa međunarodnim elementom. ”

Član 6.

Član 32. menja se i glasi:

„Član 32.

(1) Opšti vidovi pravne pomoći obuhvataju:

1) izvršenje procesnih radnji, kao što su pozivanje i dostavljanje pismena, saslušanje okrivljenog, ispitivanje svedoka i veštaka, uviđaj, pretres prostorija i lica, privremeno oduzimanje predmeta;

2) primenu mera, kao što su nadzor i snimanje telefonskih i drugih razgovora ili komunikacija i optička snimanja lica, kontrolisana isporuka, pružanje simulovanih poslovnih usluga, sklapanje simulovanih pravnih poslova, angažovanje prikrivenog islednika, računarsko pretraživanje i obrada podataka;

3) razmenu obaveštenja i dostavljanje pismena i predmeta koji su u vezi sa krivičnim postupkom u državi molilji, dostavljanje podataka bez zamolnice, korišćenje audio i video-konferencijske veze, formiranje zajedničkih istražnih timova;

4) privremenu predaju lica lišenog slobode radi ispitivanja pred nadležnim organom države molilje.

(2) Uz zamolnicu za pretres lica ili prostorija ili zaplenu, odnosno privremeno oduzimanje predmeta, prilaže se jedan primerak ili overen prepis odluke organa koji moli ovu radnju.

(3) Predmete i izvornike akata i pismena koji su dostavljeni radi izvršenja zamolnice, strana molilja vratiće što pre zamoljenoj državi, ukoliko ih se ona ne odrekne. ”

Član 7.

U članu 36. stav 3. Ugovora menja se i glasi:

„(3) Saglasnost za prisustvovanje predstavnika zainteresovanih pravosudnih organa i drugih lica države molilje u smislu stava 2. ovog člana, u Republici Srbiji daje Ministarstvo pravde Republike Srbije, a u Bosni i Hercegovini Ministarstvo

pravde Bosne i Hercegovine, uz prethodno pribavljeno mišljenje organa zamoljene države pred kojim se vodi postupak. ”

Član 8.

Posle člana 36. dodaje se član 36a. koji glasi:

„Zajednički istražni timovi

Član 36a

(1) Ako to opravdavaju okolnosti slučaja, sporazumom nadležnih pravosudnih organa država ugovornica mogu se formirati zajednički istražni timovi radi preduzimanja koordinisanih i usklađenih istražnih radnji, naročito kada se radi o teškim oblicima kriminala.

(2) Zajednički istražni tim formira se za svaki konkretan slučaj, na način što zahtev putem Ministarstva pravde podnosi nadležni organ koji predlaže formiranje zajedničkog istražnog tima, a isti se dostavlja Ministarstvu pravde druge države ugovornice, koje taj zahtev prosleđuje nadležnom organu te države.

(3) Odluku o prihvatanju zahteva za formiranje zajedničkog istražnog tima donosi nadležni organ zamoljene države, koja istovremeno i formira deo tima strane ugovornice.

(4) Sporazum o formiranju zajedničkog istražnog tima zaključuju rukovodioci pravosudnih organa iz čijeg sastava je sastavljen zajednički istražni tim.

(5) Zajednički istražni tim dostaviće izveštaj o svome radu Ministarstvu pravde.

(6) Sporazumom o formiranju zajedničkog istražnog tima, određuje se vođa tima, članovi i delegirani članovi tima, nadležnost i vreme delovanja tima.

(7) Delegirani članovi tima imaju pravo da prisustvuju svim istražnim radnjama koje sprovodi zajednički istražni tim, osim onima kojima to nije dozvoljeno po domaćem pravu države na čijoj teritoriji se sprovodi istražna radnja.

(8) Zajednički istražni tim preduzima procesne i druge radnje na teritoriji država ugovornica.

(9) Zajednički istražni tim deluje i postupa u skladu sa krivičnim zakonodavstvom države ugovornice na čijoj se teritoriji preduzima istražna radnja u cilju prikupljanja podataka i dokaza.

(10) Informacije koje bi bile važne nadležnim organima dveju država ugovornica, a do kojih su članovi ili delegirani članovi tima došli u toku svog rada u timu, mogu se, uz saglasnost obe strane koristiti i za krivično gonjenje u slučajevima za koje nije formiran zajednički istražni tim. ”

Član 9.

Član 37. menja se i glasi:

„Član 37.

(1) Države ugovornice obaveštavaju jedna drugu o svim osudama državljana druge države ugovornice, odnosno lica koja su rođena na teritoriji druge države ugovornice. Obaveštenja o osudama države ugovornice dostavljaju preko organa iz člana 4. stav 1. ovog ugovora.

(2) Pravosudni organ jedne države ugovornice pred kojim se vodi krivični postupak može od državnog organa druge države ugovornice nadležnog za vođenje kaznene evidencije i neposredno da zatraži izvod iz kaznene evidencije.

(3) Države ugovornice, na molbu, dostavljaju jedna drugoj podatke o licima koja su državljani druge države ugovornice, a koja se nalazi pod istragom ili protiv kojih je pokrenut krivični postupak na teritoriji druge države ugovornice. ”

Član 10.

Posle člana 37. dodaje se član 37a koji glasi:

„Dostavljanje podataka i bez zamolnice

Član 37a

(1) Države ugovornice mogu i bez prethodno upućene zamolnice dostavljati jedna drugoj podatke o krivičnim delima i učiniocima do kojih su došle, ukoliko smatraju da bi ti podaci mogli biti od koristi za pokretanje ili vođenje krivičnog postupka ili bi mogli dovesti do upućivanja zamolnice shodno odredbama ovog ugovora.

(2) Dostavljanje podataka iz stava 1. ovog člana vrši se samo u slučaju da to ne ometa vođenje krivičnog postupka pred domaćim pravosudnim organima. ”

Član 11.

U članu 39. dodaju se novi st. 2. do 4. koji glase:

„ (2) Osim uslova iz stava 1. ovog člana, prilikom donošenja odluke o ustupanju gonjenja ceniće se i sledeće okolnosti:

- 1) mogućnost obezbeđenja prisustva okrivljenog lica,
- 2) mogućnost izvršenja presude ukoliko ista bude donesena,
- 3) u kojoj državi će biti ostvarena bolja rehabilitacija lica ukoliko bude osuđeno,
- 4) mesto gde se nalazi glavni ili najveći deo dokaznog materijala,
- 5) da li se okrivljeno lice u zamoljenoj državi nalazi na izdržavanju kazne ili treba da izdržava kaznu koja podrazumeva lišenje slobode,
- 6) mogućnost obezbeđenja imovinsko-pravnog zahteva i drugi interesi oštećenog.

(3) Prilikom donošenja odluke o ustupanju krivičnog gonjenja za krivična dela protiv čovečnosti i međunarodnog humanitarnog prava posebno će se ceniti državljanstvo i prebivalište osumnjičenog, okrivljenog ili optuženog lica.

(4) U slučaju da se protiv lica iz stava 3. ovog člana vodi krivični postupak za isto krivično delo u obe države ugovornice, odluka o ustupanju krivičnog gonjenja biće doneta na osnovu okolnosti iz navedenog stava. ”

Dosadašnji stav 2. postaje stav 5.

Član 12.

U članu 40. stav 2. tačka 4) Ugovora menja se i glasi:

„ (4) Izjave oštećenih ili pisanu informaciju o razlozima zbog kojih izjavu nije moguće pribaviti. ”

Član 13.

Posle člana 40. dodaje se član 40a. koji glasi:

„Zahtev za pritvaranje pre podnošenja zamolnice

Član 40a.

(1) U hitnim slučajevima nadležni organi država ugovornica mogu podneti zahtev za privremeno pritvaranje pre podnošenja zamolnice.

(2) Zahtev sadrži:

1) podatke potrebne za utvrđivanje istovetnosti lica za koje će biti zahtevano ustupanje krivičnog gonjenja,

2) činjenični opis i pravnu kvalifikaciju dela,

3) izjavu o postojanju sudske odluke ili optužnog akta,

4) izjavu da će biti podneta zamolnica.

(3) Zahtev se podnosi nadležnom organu zamoljene države neposredno, preko Ministarstva pravde ili preko Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL). ”

Član 14.

Pojedina pitanja koja nisu uređena ovim ugovorom, kao i promena organa saradnje između država ugovornica rešavaće se razmenom nota diplomatskim putem.

Član. 15.

(1) Ovaj ugovor podleže potvrđivanju.

(2) Ugovor stupa na snagu tridesetog dana od dana prijema poslednje od nota kojima se države ugovornice uzajamno obaveštavaju o sprovedenom postupku potvrđivanja u skladu sa njihovim zakonodavstvom.

(3) Ugovor će se privremeno primenjivati od dana potpisivanja. Privremena primena Ugovora prestaje danom stupanja na snagu Ugovora ili 30 dana nakon prijema obaveštenja jedne od država ugovornica kojim obaveštava drugu državu ugovornicu o svojoj nameri da ne postane članica ovog ugovora.

Ovaj ugovor je sačinjen u Beogradu dana 26. februara 2010. u dva originalna primerka, svaki na srpskom jeziku i službenim jezicima u Bosni i Hercegovini - bosanskom jeziku, srpskom jeziku i hrvatskom jeziku, s tim da su svi tekstovi podjednako verodostojni.

ZA REPUBLIKU SRBIJU

Snežana Malović, s.r.

ZA BOSNU I HERCEGOVINU

Bariša Čolak, s.r.

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije - Međunarodni ugovori”.